

Justinas Marcinkevičius (1930m.)

Probleminis klausimas

Ar literatūra gali būti gyvenimo
mokytoja?

Justinas Marcinkevičius apie poeziją

*„**POEZIJA** aktyviau nei kiti menai kovoja prieš „sudaiktėjimą“. Ji gali įkvėpti dvasios daiktui, atgaivinti jį, paversti žmogaus draugu ir pagalbininku. Ji taip pat siekia išlupti daiktą iš žmogaus krūtinės ir jo vietoje vėl įstatyti širdį.“*

Pirmos pamokos tema

Gamta Justino Marcinkevičiaus lyrikoje.

Probleminis klausimas

Ar šiuolaikiniam žmogui
svarbus ryšys su gamta?

Pamokos uždavinys

Išklausę grupių pranešimų ir atlikę nurodytas užduotis, parašykite 2-4 argumentuotus teiginius apie žmogaus ir gamtos ryšį.

Justinas Marcinkevičius

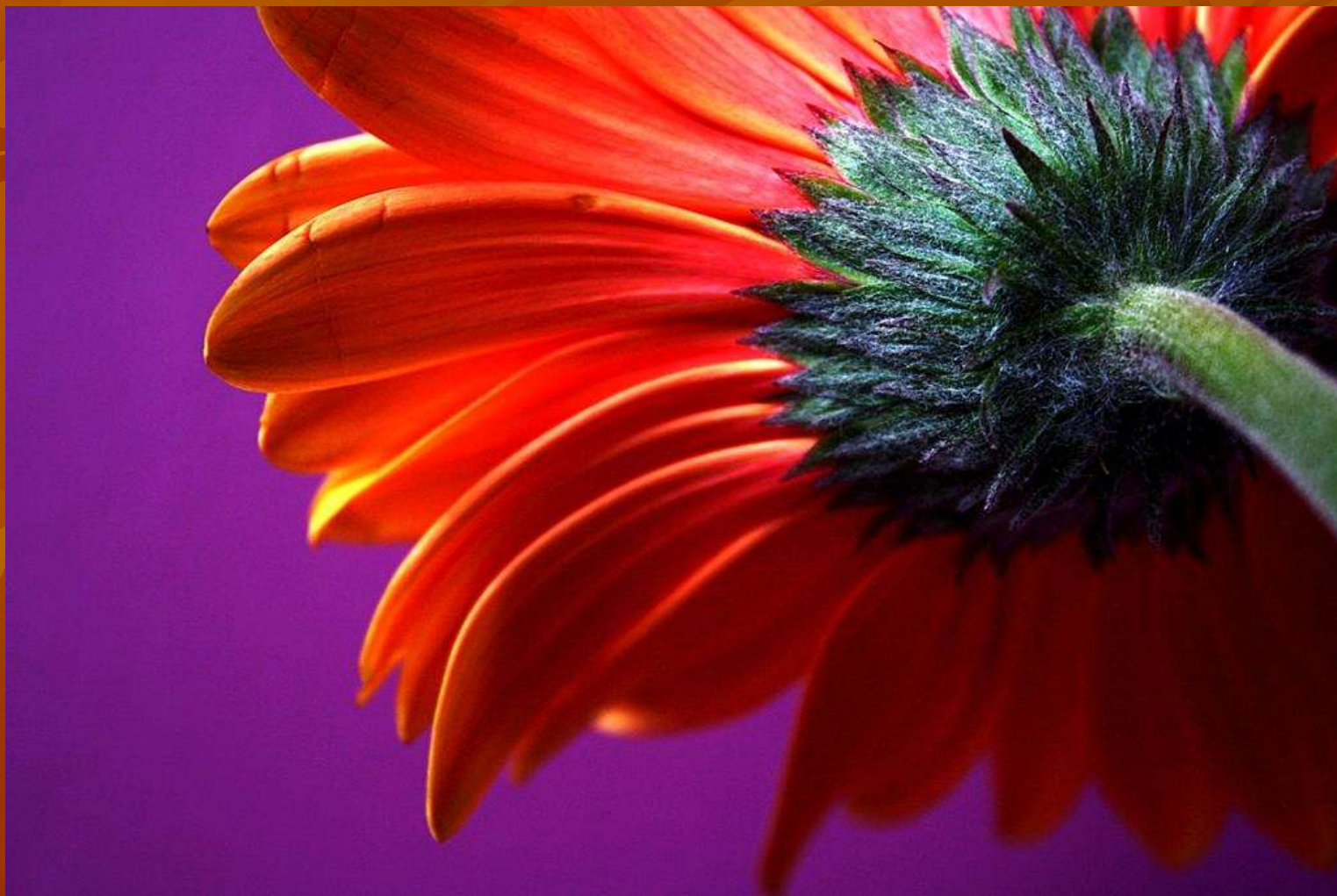
„Kiek daug tylėjimo gamtoj”

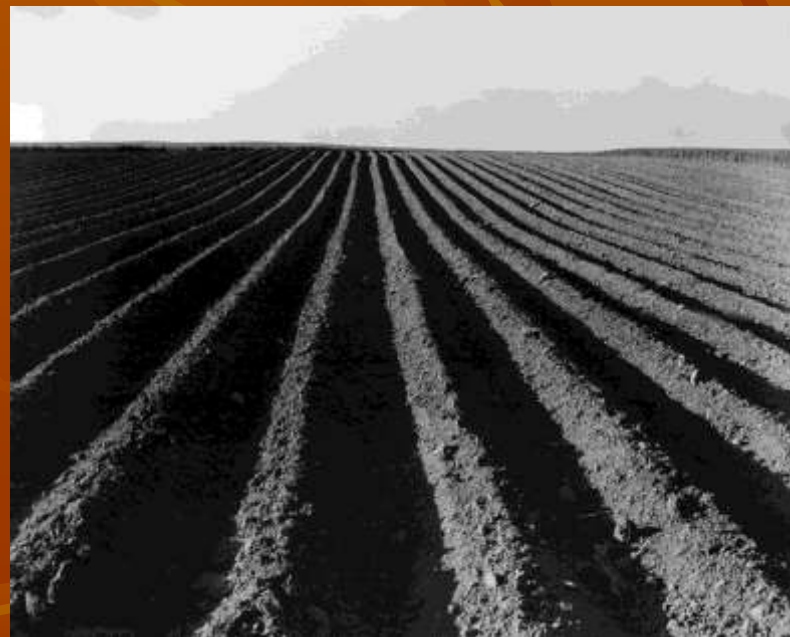
**Kiek daug tylėjimo gamtoj,
Kiek atkaklaus, kantraus augimo!**

**Palaiminta tyla, kuri
nuo tuščiažiedžių žodžių gina.**

Palaiminta žolės tyla ir atverstos arimų mintys,

Ir geležies tyla žaizdre,
ir medžių aukštos, tylios mirtys.

O žodi, žodi! Argi tu
Už tylą ne iškalbingesnis?

Po žodžių klodais atkakliai
Kaip rūdos - tyli mūsų esmės.

**Tik atsidūstame giliai
Ir tuo pačiu pasakom viską.**

**Kiek daug tylėjimo gamtoj,
Ir koks kantrus augimas vyksta!**

JUSTINAS MARCINKEVIČIUS

Prisipažinimas

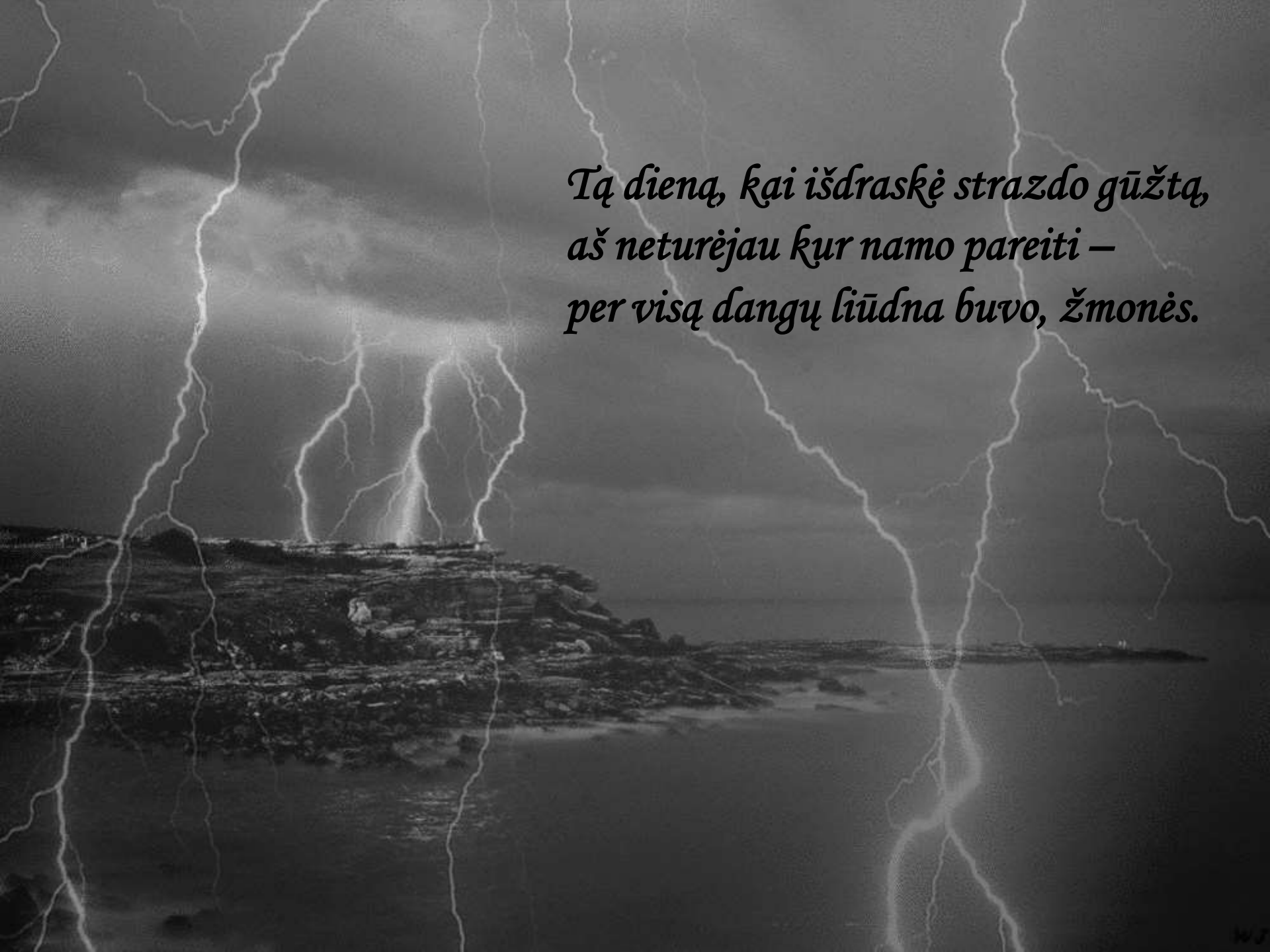

*Kas aš be medžio, be žolės, be paukščio,
be priėjimo prie žmogaus, be žvilgsnio,
kuris mane sutinka ir palydi?*

*Gėlele, tavo žiedas
manyje.*

*Žinau, žinau, kaip jį
turiu laikyti,
kaip nešti šią fakelą
turiu.*

*Tą dieną, kai išdraskė strazdo gūžtą,
aš neturėjau kur namo pareiti –
per visą dangų liūdna buvo, žmonės.*

*Mačiau: kaip žvėrys
lakstė mūsų akys,
grėsmingai
plėšrios, alkanos ir
baikščios –
ir niekas nuo
jų pačių negynė jų.*

*Pakrikštytas ne vandeniui, o meile,
esu čionai mylėti. Ir žinau,
kad žemėje nėra daugiau ką veikti.*

Pasitikrinkite

Žmonės, nesuvokdami, ką daro, kartais ima
niokoti gamtą: „kai išdraskė strazdo gūžtą,
<...> per visą dangų liūdna buvo, žmonės...”

Žmogus negalėtų egzistuoti be gamtos:
„kas aš be medžio, be žolės, be paukščio?”

Žmogus myli gamtą ir ja rūpinasi: „esu
čionai mylėti. Ir žinau, / kad žemėje nėra
daugiau ką veikti.”

Meilė gamtai ir ryšys su ja padeda žmogui gyventi.

- Gamtoje žmogus gali patirti dvasinę ramybę.
- Gamtoje vyraujanti tyla padeda susikaupti. „Palaiminta tyla, kuri / nuo tuščiažiedžių žodžių gina.“

Gamta suteikia žmogui kūrybinį
įkvėpimą.

- Gamta įkvepia nuostabiausiomis
mintims, padeda pasakyti tai, kas
būtent iš tikrųjų sukasi mūsų galvose:
„Po žodžių klodais atkakliai / kaip rūdos
- tyli mūsų esmės“; „Palaiminta žolės
tyla / ir atverstos arimų mintys. “

Namų darbai

Parašyti samprotavimo pastraipą
tema „Ar šiuolaikiniam žmogui
svarbus ryšys su gamta, remiantis
Justino Marcinkevičiaus kūryba?“
(nereikia 2-4 grupių mokiniams)

GALIMOS SAMPROTAVIMO TEMOS

- Ar gamta - geriausias kūrybinės veiklos skatintojas?
- Ar šiuolaikiniam žmogui svarbus ryšys su gamta?
- Koks yra žmogaus ryšys su gamta?
- Kodėl žmogui svarbi gamta?
- Žmogus ir gamta - draugai ar priešai?
- Kodėl tik patyręs nesėkmių žmogus atsigręžia į gamtą?

Pateiktis rengė

Eglė, Tadas, Rūta, Mindaugas, Greta,
Elvina, Ineta, Rasa, Kamilė

Mokytoja Adelė

Panevėžio „Minties“ gimnazija